

Kansa rakastaa johtajaansa, tavalla tai toisella

“Nyt naamiot on riisuttu, vain sodan kylmät kasvot näkyvät.”

Näin sanoi presidentti Sauli Niinistö Vladimir Putinista 24. helmikuuta 2022 Venäjän sotatoimien alettua.

Venäjän hyökkäyssotaa Ukrainaan on käyty nyt yli vuosi, ja sodan kylmät kasvot näkyvät edelleen.

Sauli Niinistön koskettavat sanat kaikuivat edelleen yli vuoden jälkeen suomalaisten korvissa ja Venäjän presidentti Vladimir Putin jatkaa hyökkäyssotaa Ukrainaan. Niinistö on ilmaissut pettymyksensä Venäjää kohtaan ja asettaa yhteistyössä Suomen hallituksen kanssa erilaisia pakotteita kertoakseen Venäjälle heidän toimintansa olevan väärin.

Sauli Niinistö on Suomen tasavallan 12. presidentti, jonka taipale on pian kääntymässä kohti loppuaan. Sauli Niinistö on ollut johtajana luotettava, määrätietoinen, sekä kansainvälinen. Niinistö ehdotti oman presidentin palkkansa laskemista vuoden 2006 tasolle, joka osoittaa nöyryyttä ja sitä ettei hän aja vain omaa etuaan.

Varsinaisista presidentin saavutuksista on vaikea keskustella, koska Suomessa presidentillä on lähinnä edustuksellinen tehtävä. Olemme myös yhteiskuntaopin kursseilla käyneet hyvää keskustelua presidenttiydestä Suomessa, jossa esiin heräävät kysymykset “Tarvitseeko Suomi presidenttiä?”, “Mitä presidentin tehtäviin kuuluu?” ja “Onko presidentti tarpeellinen ja merkityksellinen?”.

Kuitenkin, jos presidentti on tärkeä, mitä Suomen presidentti on tehnyt Suomen kansalle, ja miksi juuri Sauli Niinistö lukeutuu arvostetuimpien presidenttien joukkoon Mauno Koiviston ja Urho Kekkosen kanssa?

Presidentin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu ylläpitää ulkopoliittisia suhteita. Niinistö hoitaa tehtävänsä hyvin. Hän pyrkii tapaamaan kaikkien maiden edustajia ja ylläpitämään suhteita heihin kaikkiin. Tietysti sillä varauksella, että Suomen ja kyseessä olevan maan arvot kohtaavat. Esimerkiksi Vladimir Putinia Sauli Niinistö ei ole hyökkäyssodan alettua tavannut, mikä on mielestäni kohtuullista.

Niinistö on todella pidetty presidentti Suomen kansan keskuudessa, hän ei kiihkoile eikä haasta riitaa. Hän ei ole vallanhimoinen ja hänen toiminnastaan näkyy, kuinka hän arvostaa kansalaisia ja todella haluaa olla hyvä presidentti. Sauli keskustelee vaikeista yhteiskunnallisista aiheista, kuten ilmastonmuutoksesta, sekä nuorten syrjäytymisestä, eikä ota presidentin asemaansa itsestäänselvyytenä.

Demokratiassa hallitus ei ole presidentin vallan alaisena, vaan hallitus ja presidentti tekevät yhteistyötä. Ehdoton tärkein asia demokratiassa on tietenkin kansanvalta ja sen edistäminen. Tärkeitä asioita ovat myös avoimet vaalit, sekä avoimet tietoliikenne- ja kulkemisyhteydet. Julkisen vallan päätökset tulee olla avoimia ja kaikilla ihmisillä tulee olla vapaa pääsy halutessaan tarkastelemaan lakimuutoksia ja muita päätöksiä.

Media on demokratiassa myös avointa. Yle on esimerkki Suomen valtion hallinnoimasta mediasta. Vaikka Yle onkin puolueeton, on eriävää keskustelua kuitenkin siitäkin käyty. Yleä väitetään punavihreäksi ja vasemmistolaiseksi mediaksi. Erona diktatuuriin on se, että

Suomessa kuitenkin on myös ei valtiolähtöisiä medioita kuten Mtv ja Nelonen. Suomen kansalaiset saavat itse päättää mistä uutisensa katsovat sekä lukevat, ja se on tärkeä osa demokratiaa. Suomessa kansalaiset ovat vapaita ottamaan itse asioista selvää ja muodostamaan omat näkemyksensä.

Sauli Niinistöstä lehdistö kirjoittaa neutraalisti, mutta rehdisti. Niinistö on hyvin pidetty presidentti, sekä myös persoona ja hänellä on hyvä maine. Tämän vuoksi, vaikka Suomessa olisikin demokratian tavoin mahdollisuus kirjoittaa presidentistä mitä haluaa, ei arvostelevia- tai lokajuttuja kauheasti ole. Lehdistön vapautta kuitenkin osoittaa se, että sellaisia myös löytyy, eikä niitä poisteta tai toimittajia vaienneta.

Saulin ensimmäisen vaimon menehdyttyä liikenneonnettomuudessa, hän meni naimisiin Jenni Haukion kanssa. Heillä on 30 vuoden ikäero, josta aikoinaan mediassa uutisoitiin arvostelevaan sävyyn. Tosin, Sauli ei avioituttuaan Haukion kanssa ollut vielä presidentti.

Saulin yksityiselämästä kirjoitetaan myös humoristisesti, ja presidentti on myös aktiivinen Twitterin käyttäjä. Viimeaikaisen uutisen poimiakseni, presidentti järjesti julkisen kävelytempauksen syntymäpäiväviikkonsa kunniaksi. Tarkoituksena oli Suomen kansan muistuttaminen ulkoilun tärkeydestä. Presidentti käveli kansalaiset perässään Töölönlahdella pitkässä letkassa. Tällaista ei kovin monessa muussa maassa nähdä. Tästä lehdistö uutisoi paljon.

Vertailun kohteena Venäjän presidentti Vladimir Putin, josta pidetyssä seminaarissa saimme ensimmäisten asioiden joukossa kuulla aimon annoksen. Monen vuoden presidenttiyden jälkeen, kenellekään ei ole enää epäselvää, että Putin tuskin tulee vaaleissa täysin rehellisesti valituksi. En kiellä, ettei osa Venäjän kansasta todella haluaisi Vladimir Putinin olevan presidentti, mutta jo toisella vaalikaudella oli epäiltävissä vaalivilppiä, joka kuitenkin estettiin Kremlin toimesta heti.

Demokraattisessa Suomessa on avoin presidentinvaali, jossa jokainen yli 18-vuotias saa äänestää ja presidentinvaaleissa on kuin onkin suurin äänestysprosentti. Venäjällä vaalit ovat manipuloituja. Presidentti päättää itse vaalivirkailijansa, ja vaalin todellisesta tuloksesta huolimatta sama henkilö voittaa vaalit joka kerta. Kuten seminaarissa kuultiin, Putinin tie on koko kansan tie.

Putinin Venäjän diktatuurissa koko maan hallinto on alisteista yhdelle henkilölle. Putin kehittää maataan eriarvoiseksi, jossa vain hänen oligarkkinsa menestyvät. Tämä näkyy kansan eriarvoisuudessa. Maassa köyhyysaste on suuri, yli 16% ihmisistä elävät köyhyysrajan alapuolella, mutta kuitenkin Putinin kannattajat ja ne henkilöt, jotka ilmaisevat ihailunsa hänelle menestyvät parhaiten.

Diktatuurissa tärkeää on maan sekä ennen kaikkea hallitsijan keulakuvan ylläpitäminen. Uskollisuutta edellytetään kaikilta äärimmäisin keinoin. Toisinajattelijat ja vastustajat vaiennetaan. Diktatuurissa hallitsijan vastustaminen on maanpetos ja rangaistava rikos. Äärimmäisyyksiin mennään tapattamalla ne, jotka uskaltavat yrittää muuta. Aiemmin Venäjän mediassa työskennelleet ovat kokeneet karuja kohtaloita. Kerrottuaan rippeenkin totuudesta median edustajat Putinin Venäjällä putoavat mysteerisesti parvekkeelta, tai kuolevat äkillisesti myrkytyksen oireisina. Venäjän media kirjoittaa Putinista mitä hän itse

haluaa, sillä kaikki on kontrolloitua. Tv-kanavat ovat täysin Kremlin kontrolloimia, niinkuin myös muu sosiaalinen media ja internet.

Julkikuvan rakentaminen diktatuurissa on tärkeintä. Koko muun maailman on tiedettävä, kuinka mahtava maa kyseessä on. Parhautta edellytetään kaikessa, sodankäynnissä, urheilussa, kaupankäynnissä ja jopa hallintomallissa. Kaikkien tulee saada tietää miten mahtava maa Venäjä on asua. Seminaarissa myös kuultiin, miten Putinin voitto Ukrainassa tulee nostamaan Putinin täydelliselle sankarin jalustalle. Jos toisinajattelijoita on kansan keskuudessa, kansan yhtenäisyys kärsii ja tappio seuraa. Tämän vuoksi toisinajattelijat on vaiennettava, diktatuurin tapaan jopa äärimmäisin keinoin. Venäjällä vallitsee vain yksi totuus, ja se totuus on Vladimir Putinin.

Sauli Niinistöllä ja Vladimir Putinilla on kuitenkin myös yhteistä. Molempien kansat rakastavat presidenttiään. Saulia arvostetaan viisauden, avoimuuden ja hyvän johtamisen vuoksi.

Putinia kuitenkin rakastetaan Venäjällä yhtä paljon, ellei enemmän. Kuitenkaan Putinia ei koskaan ole kuvailtu muualla maailmalla lahjakkaaksi puhujaksi, taitavaksi esiintyjäksi tai ylipäätään hyväksi poliitikoksi. Tästäkin saattaa huomata, että kansan suosioon Venäjällä saattaa olla syy jos toinenkin, joka ei johdu ainakaan presidentin karismaattisuudesta ja ihmislähtöisyydestä. Presidentti-Putinin saattoi haluta Venäjän kansa, mutta Diktaattori-Putinin hän on kuitenkin kehittänyt itse.

Lähteet:

<https://yle.fi/a/74-20047169>

https://fi.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Putin

https://fi.wikipedia.org/wiki/Sauli_Niinist%C3%B6

<https://yle.fi/a/3-12331829>

